

Така стояхме вжтрѣ цѣль день. Бѣше се стѣмнило, когато внезапно вратата се отвори и нѣколко вѣоружжени мжже влѣзоха. Ние изп щѣхме . . .

Единъ отъ тѣхъ каза на арменски:

— Арменци ли сте, дѣца! — Ние се затичахме на прѣдъ и тритѣ прѣгъ нахмем войника.

Арменски войникъ бѣше! Радвахме се много, че най-послѣ руситѣ дойдѣха и ни освободиха. Уви! Ако бѣха дошли по-рано, баща ми нѣмаше да бжде убитъ и майка ми, която незнамъ, какъ да забравя, нѣмаше сега да се скита, кой знае кждѣ . . .

Прѣвела отъ арменски:

Аракъ Д-ръ В. Коюмджиянъ.

ПРИКАЗКА-ЗАДАЧА.

Три моми, незнамъ какъ и защо, били прѣобразени на три хубави полски маргаритки. Едната отъ тѣхъ имала право щомъ залѣзе слѣнцето, да става пакъ на момиче и да си отива у дома.

Веднѣжъ тази мома — хубава полска маргаритка, казала на брата си въ кжщи: „Ако ти, братко, дойдешъ днесъ, но само днесъ, при насъ на полето и отъ тритѣ маргаритки познаешъ, коя е твоята сестра, откжнешъ я и я донесешъ тукъ — у дома, азъ ще бжда спасена и за винаги ще си остана въ кжщи.

Братътъ отишелъ рано сутринята на полето, позналъ коя маргаритка е негова сестра откжсналъ я и наистина я спасилъ.

Какъ е позналъ той сестра си? *)

*) Единъ отъ най-вѣрнитѣ отговори (който бжде написанъ и най-хубаво) ще напечатаме въ „ДѢТСКА РАДОСТЬ“, а за първитѣ петъ вѣрни отговори ще раздадемъ 11 ЕТЪ хубави цвѣтни картинки. Отговоритѣ ще се приематъ до 1. августъ.

